

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ
& ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ**

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Αθήνα, 22 Μαρτίου 2012

**ΟΜΙΛΙΑ ΔΗΜΗΤΡΗ ΡΕΠΠΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ
& ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΣΤΗΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΝΟΜΟΥ 75 ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΓΙΑ ΤΟ «ΠΟΘΕΝ ΕΣΧΕΣ»**

«Η Βουλή των Ελλήνων σήμερα στέλνει ένα ηχηρό μήνυμα, ένα μήνυμα ευθύνης και μέτρου. Για να γίνεις πειστικός ως προς τις προθέσεις σου αλλά και τη δυνατότητά σου να εφαρμόσεις στην ελληνική κοινωνία αυτά τα οποία εξαγγέλλεις, πρέπει πρώτα στη διαχείριση των θεμάτων του οίκου σου, εμπράκτως να έχεις πάρει τις συγκεκριμένες αποφάσεις και να έχεις επιτύχει τα αντίστοιχα αποτελέσματα», τόνισε ο Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης **Δημήτρης Ρέππας**, μιλώντας σήμερα στην Ολομέλεια της Βουλής, αποδεχόμενος εκ μέρους της Κυβέρνησης την πρόταση νόμου 75 βουλευτών για την «Τροποποίηση του ν. 3213/2003: Δήλωση και έλεγχος περιουσιακής κατάστασης βουλευτών, δημοσίων λειτουργών, ιδιοκτητών ΜΜΕ και άλλων κατηγοριών προσώπων».

Ο κ. Ρέππας, συνέχισε:

«Το μήνυμα που στέλνει σήμερα η Βουλή, δεν είναι ένα μήνυμα αμυντικό ή ενοχικό, ένα μήνυμα απολογίας, αλλά είναι ένα μήνυμα πρόσκλησης, κυρίως, προς όλους τους φορείς και τις δυνάμεις της κοινωνίας να πράξουν με τρόπο αντίστοιχο και ανάλογο στη δική τους περιοχή ευθύνης, σύμφωνα με αυτά τα οποία αποφασίζει σήμερα η Βουλή των Ελλήνων για τους Έλληνες πολιτικούς.

Κατά τούτο, η σημερινή συνεδρίαση είναι μία αξιομνημόνευτη στιγμή του κοινοβουλευτισμού, πρώτον, γιατί για ένα τόσο σοβαρό θέμα η Κυβέρνηση υιοθετεί μία πρόταση νόμου συναδέλφων και αυτό δεν έχει προηγούμενο. Γεγονός, που δείχνει ότι υπάρχει κοινός τόπος όταν πρόκειται να συζητήσουμε και να αποφασίσουμε επί θεμάτων που οριοθετούν αγαθά και αξίες, όχι μόνο στην πολιτική, αλλά ευρύτερα στη δημόσια ζωή του τόπου.

Δεύτερον, το θέμα που έχει εγείρει πολλές συζητήσεις, για πολλά χρόνια, βρίσκεται σήμερα προς συζήτηση στο Ελληνικό Κοινοβούλιο και θα ληφθεί σχετική απόφαση για ρυθμίσεις οι οποίες είναι λειτουργικές και οδηγούν στο ποθούμενο αποτέλεσμα.

Τρίτον, αποτελεί -όπως είπα - κοινό τόπο η πρόταση αυτή, με συνέπεια να μην ακούγεται λόγος αρνητικός, απορριπτικός από κάποια πτέρυγα της Βουλής. Με τον έναν ή άλλον τρόπο, με τη δική του προσέγγιση ο καθένας, όλα τα κόμματα, όχι μόνο οι ομιλητές, όλοι οι Βουλευτές αυτής της Αίθουσας συγκλίνουν και προσυπογράφουν αυτήν την πρόταση.

Και βεβαίως, επειδή είμαστε στον αστερισμό του μνημονίου, που κακώς κατά την αντίληψή μου έχει δηλητηριάσει και διχάσει τη δημόσια ζωή της χώρας, ιδού μία πρωτοβουλία η οποία αποδεικνύει την ισχυρή βούληση των Ελλήνων πολιτικών, την οποία δεν έχουν επιδείξει κάποιοι άλλοι χώροι αυτού του μεγέθους, οι οποίοι όμως εκείνοι θέλουν να αυτοδιορίζονται κριτές και τιμητές των πολιτικών και της δημόσιας ζωής της χώρας.

Στη δημόσια σφαίρα ασκούν επιρροή δυνάμεις, οι οποίες είναι κατά πολύ πιο αποτελεσματικές και διεισδυτικές όσον αφορά στην επίτευξη των σκοπών τους σε σύγκριση με τον μέσο Έλληνα Βουλευτή. Οι περισσότεροι Έλληνες Βουλευτές, αποτελούν ίσως το πρότυπο στην Περιφέρεια στην οποία εκλέγονται, κάτι που δεν μπορεί να ισχυριστεί κάποιος άλλος για τους επικεφαλής κρίσιμων υπηρεσιών του κράτους –και αντιλαμβάνεστε τι υπονοώ– ή άλλων επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, όπου εκεί οι παράγοντες των αντίστοιχων χώρων, συχνά αποτελούν αντικείμενο αρνητικών σχολίων και δικαιολογημένα. Δεν συμβαίνει το ίδιο με τους Έλληνες Βουλευτές για θέματα ήθους.

Αυτό που έχει αξία είναι να καταλήξουμε σε ένα συμπέρασμα: Η κριτική που δεχόμαστε είναι μία κριτική καλόπιστη προκειμένου να βελτιώσουμε κακώς κείμενα, ώστε να ενδυναμωθεί η πολιτική, τα κόμματα και οι πολιτικοί; Ή μήπως είναι μία κριτική, η οποία ασκείται με έναν τρόπο στρεβλό και παραπλανητικό προκειμένου να αποδυναμωθεί ακόμη περισσότερο η πολιτική και τα κόμματα ώστε να καταδυναστεύονται από άλλες δυνάμεις εκτός πολιτικής;

Πρέπει να δεχθούμε την κριτική από εκείνους που με συγκεκριμένες προτάσεις θα μας βοηθήσουν να γίνουμε καλύτεροι. Και πρέπει να θωρακίσουμε την πολιτική ζωή και την αυτονομία των κομμάτων και της

πολιτικής απέναντι σε εκείνους, που μας θέλουν υποταγμένους και εξαρτημένους. Κι αυτό είναι μια μεγάλη διαφορά. Γιατί δυστυχώς λειτουργεί στη δημόσια ζωή της χώρας εν είδει επετηρίδας αναγνωρισιμότητας, μία διαδικασία όπου η εκλογή του πολιτικού, εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την αναγνωρισιμότητα που έχει πετύχει στον ελληνικό λαό. Προσφεύγει, λοιπόν, σε αυτήν τη λειτουργία, προκειμένου να εξασφαλίσει την πρόσβαση στο ευρύτερο κοινό. Και συμμετέχοντας σε αυτήν την επετηρίδα αναγνωρισιμότητας, προκειμένου να βελτιώσει τη θέση του, πολλές φορές προσχωρεί ή παραδίδεται -θα έλεγα- και μάλιστα άνευ όρων, σε απόψεις οι οποίες ακούγονται, που βλάπτουν την πολιτική.

Δυστυχώς κάποιοι δεν αντιλαμβάνονται ότι βλάπτουν και τον ίδιο τον εαυτό τους, γιατί ουσιαστικά εκχωρούν ζωτικό χώρο της πολιτικής σε τρίτες δυνάμεις, εκτός πολιτικής και αυτό είναι ανεπίτρεπτο.

Βεβαίως, δεν μπορεί να υπάρχει συζήτηση και καμία ανοχή στην αντιδραστική αντίληψη της συλλογικής ευθύνης που είναι μία μεσαιωνική αντίληψη. Το «εμείς» δεν μπορεί να καλύπτει το ισχυρό και αυτοτελές «εγώ» του καθενός, αλλά δεν μπορεί να υπάρχει το απαραίτητο και χρήσιμο «εμείς» αν το κάθε «εγώ» δεν συμβάλλει σε αυτήν την κατεύθυνση. Πρέπει, λοιπόν, να βρούμε το μέτρο και την ισορροπία. Και αυτό ακριβώς είναι που πρέπει να κάνουμε πάντα και στη συγκεκριμένη περίπτωση, ούτε αυτοενοχοποιούμενοι, με έναν τρόπο ο οποίος είναι προφανώς άδικος, ούτε όμως στρουθοκαμηλίζοντας, ώστε έτσι να επιβεβαιώσουμε όλους εκείνους που μας αξιολογούν και θεωρούν ότι αυτός ο τρόπος πολιτικής έχει εκμετρήσει τα προς το ζην.

Γίνεται μία προσπάθεια να μηδενιστεί οποιαδήποτε πρόοδος έχει συντελεστεί τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα σε αυτό, το λεγόμενο, μεταπολιτευτικό κύκλο. Οι πολιτικοί, οι επιχειρηματικές δυνάμεις, οι κρατικοί λειτουργοί, ο κάθε απλός πολίτης έχει συμβάλλει ώστε η Ελλάδα σήμερα να είναι μία θεσμικά προηγμένη χώρα, να είναι μια δημοκρατία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να έχει ένα καλό βιοτικό επίπεδο, να συγκαταλέγεται στις τριάντα ισχυρότερες Οικονομίες του κόσμου. Η κρίση με την ένταση και την οξύτητα που προέκυψε, ασφαλώς είναι η απόδειξη της ευθύνης που έχουμε όλοι και κυρίως εμείς. Αλλά αυτό δεν πρέπει να αποτελέσει, ένα στοιχείο το οποίο θα χρησιμοποιηθεί ως παραπλανητικό επιχείρημα -απαράδεκτος ισχυρισμός- από

κάποιους προκειμένου ο κοινοβουλευτισμός, η μεταπολιτευτική ελληνική δημοκρατία να καταγραφεί στην Ιστορία σαν μία μελανή περίοδος της Ελληνικής Ιστορίας. Αυτό δεν ανταποκρίνεται στην αλήθεια και δεν πρέπει να το δεχτούμε.

Θα υπερασπιστούμε την πολιτική όταν ομολογούμε τα λάθη μας και αναλαμβάνουμε τις ευθύνες μας. Αλλά ως εκεί. Κι όταν αυτό το κάνουν οι πολιτικοί, στέλνουν το ισχυρότερο μήνυμα προς τα έξω πως «αφού μπορούμε να διαχειριστούμε τα του οίκου μας με αυτήν τη γενναιότητα και την υπερβατική τόλμη, άρα μπορείτε να μας εμπιστευτείτε γιατί μπορούμε να διαχειριστούμε και τα της ελληνικής οικονομίας». Δεν το κάνουν άλλοι φορείς, οι οποίοι επιχειρούν -είτε είναι η κρατικοδίαιτη επιχειρηματικότητα, είτε είναι οι συντεχνιακές ομάδες, είτε είναι επιλήσμονες του καθήκοντος τους κρατικοί λειτουργοί- να φανούν υπέρμετρα χρήσιμοι στον εαυτό τους, αδιαφορώντας για το γενικό καλό.

Η σημερινή πρόταση του Προέδρου Απόστολου Κακλαμάνη και των πολλών συναδέλφων είναι πραγματικά ένα ποιοτικό βήμα στη βελτίωση της ποιότητας της ελληνικής δημοκρατίας. Πρέπει να γίνουν πολλά ακόμα. Και έχουμε υποχρέωση να απαντήσουμε σε όλα τα ερωτήματα, που απασχολούν τους πολίτες γιατί είναι ερωτήματα που απασχολούν και εμάς. Αλλά αυτό θα το κάνουμε με έναν τρόπο σχεδιασμένο, οργανωμένο και συντεταγμένο. Όχι με κραυγές. Γιατί αυτό που έχει ανάγκη ο τόπος είναι να αντιστοιχήσει αυτό που λέμε, με αυτό που ανταποκρίνεται σε συγκεκριμένο έργο, που δικαιώνει τις προσδοκίες των πολιτών.

Μέχρι τώρα και στην πολιτική, αλλά όχι μόνον, υπάρχει ένα κενό. Λείπει αυτός ο ενδιάμεσος κρίκος. Έχουμε έναν λόγο, ο οποίος ανταποκρίνεται στην προσδοκία των πολιτών. Λείπει ο ενδιάμεσος κρίκος. Ο λόγος μας πρέπει να έχει αντίκρισμα σε συγκεκριμένο έργο. Και το συγκεκριμένο έργο, να είναι αυτό που θα ανταποκρίνεται στην προσδοκία των πολιτών και θα δικαιώνει τις ελπίδες τους. Αυτό είναι το ποιοτικό άλμα που πρέπει να πετύχουμε.

Η πρόταση αυτή, είναι μια πρόταση που υιοθετείται από την Κυβέρνηση, όπως είπα από την πρώτη στιγμή στην αρμόδια Κοινοβουλευτική Επιτροπή, έτσι όπως ακριβώς διαμορφώνεται και με τις τροπολογίες που κατατίθενται. Η Κυβέρνηση, ως μέρος αυτού του Σώματος, και ο ομιλών θέλουμε να ενισχύσουμε το θεσμικό οπλοστάσιο της χώρας με μέτρα και ρυθμίσεις που είναι λειτουργικές και αποτελεσματικές και δεν αποτελούν απλώς μια διακήρυξη,

ένα σύνθημα δηλαδή. Πρέπει όμως για να είμαστε σίγουροι ότι θα φτάσουμε σε αυτό το αποτέλεσμα, να πούμε ότι κανείς δεν πρέπει να έχει την παραμικρή ψευδαίσθηση ότι κάποιες ρυθμίσεις μπορούν να αντιμετωπίσουν την ακραία επινοητικότητα της αγοράς ή των επιτήδειων που πάντα θα βρίσκουν κάποιο τρόπο να ξεγλιστρούν μέσα από την πιο τέλεια ρύθμιση ή διάταξη νόμου.

Ο ελληνικός λαός, καθώς κλείνει αυτός ο κοινοβουλευτικός κύκλος και η χώρα φαίνεται ότι οδηγείται σε εκλογές, θα κληθεί να εκλέξει τους εκπροσώπους του. Μακάρι ο ελληνικός λαός να έχει τη δυνατότητα να εκλέξει 300 Βουλευτές που θα είναι οι 300 εξυπνότεροι Έλληνες, οι 300 εντιμότεροι Έλληνες, οι 300 ικανότεροι Έλληνες. Ας το κάνει. Οι 300 όμως που θα εκλέξει, πρέπει να απολαμβάνουν της αντίστοιχης τιμής από τον ελληνικό λαό, να έχουν την αναγνώριση και την υποστήριξή του.

Όταν ο πολίτης εκλέγει τον εκπρόσωπό του και στη σχέση με τον εκπρόσωπό του παρεμβάλλονται τρίτοι για να διασπάσουν αυτή τη σχέση, τότε η ευθύνη είναι αμοιβαία. Δεν είναι ευθύνη μόνο του πολιτικού. Οι πολίτες έχουν ευθύνη. Και οι πολίτες είναι αυτοί, που πάντοτε θα εκλέγουν τους εκπροσώπους τους σε μια δημοκρατία, όπως είναι η σύγχρονη ελληνική δημοκρατία. Γι' αυτό καλό είναι να μην δανείζονται τις απόψεις τους για τους πολιτικούς τους από άλλους. Να επιχειρούν, δαπανώντας χρόνο και κοπιάζοντας, να μορφώνουν άποψη γι' αυτούς που διεκδικούν την ψήφο τους, προκειμένου να κάνουν την κατά τη γνώμη τους άριστη επιλογή, όχι με όρους επικοινωνίας και life style, αλλά με όρους βιωματικούς, με όρους ευθύνης και μέτρου.

Πιστεύω ότι η συγκεκριμένη πρόταση αποτελεί ένα σημαντικό βήμα. Είναι καλός οίωνός ότι ανάλογη πρόταση είχε καταθέσει η Νέα Δημοκρατία, πριν λίγους μήνες, και έχει συντεθεί, όπως σωστά επιχείρησε ο κ. Κακλαμάνης, σε μια τελική πρόταση. Είναι εξαιρετικό ότι όλες οι πτέρυγες της Βουλής έχουν ένα θετικό λόγο και η Κυβέρνηση συναινεί.

Τελικώς, αυτό που θα μείνει από αυτή τη συνεδρίαση είναι, όχι ένας λόγος ικανοποίησης γι' αυτό που κάνουμε σήμερα, αλλά κυρίως ένας λόγος υποχρέωσης γι' αυτό που πρέπει να κάνουμε στη συνέχεια και εμείς και ο ελληνικός λαός. Γιατί έχουμε πολύ και δύσκολο δρόμο μπροστά μας».